

Nr 1087

Av herr Larsson i Borrby m. fl., angående lokaliseringen av Veterinärhögskolan.

(Lika lydande med motion nr 914 i Första kammaren)

1965 års veterinärmedicinska utredning (f. d. landshövding H. M. E. Näslund) framlade 1967 ett betänkande (JoU 1967: 7) angående samordning av Veterinärhögskolans verksamhet med annan forskning och utbildning. Ett Uppsala- och ett Stockholmsalternativ diskuterades, och det förra förordades. Betänkandet har därefter varit föremål för remissyttrande av myndigheter och organisationer.

I 1970 års statsverksproposition har jordbruksministern (bil. 11, s. 124) meddelat sin avsikt att senare föreslå Kungl. Maj:t att för riksdagen lägga fram särskild proposition angående samordning av Veterinärhögskolans verksamhet med annan forskning och utbildning.

Den 12 november 1969 anhöll fem lärare i kliniska ämnen vid Veterinärhögskolan (professor A. Bane m. fl.) hos Kungl. Maj:t att frågan om Veterinärhögskolans framtida utformning och lokalisering måtte göras till föremål för en förutsättningslös utredning. Det framhölls bl. a. att en lokalisering av högskolan till Lundområdet skulle skapa bättre betingelser för högskolans undervisning och forskning än något hittills diskuterat alternativ. Över professor Banes m. fl. skrivelse har yttranden avgivits av byggnadsstyrelsen, Lantbrukshögskolan, universitetskanslersämbetet och Veterinärhögskolan. Lantbrukshögskolan framhöll bl. a. i sitt yttrande att ytterligare utredningar är obehövliga och att Uppsalaalternativet snarast bör realiseras.

Enligt vad vi erfarit har Sveriges veterinärförbund hos jordbruksministern hemställt att andra alternativ till förläggningsort och samordning än Uppsala, vilket bl. a. innebär en starkt splittrad högskola i ett djurfattigt område, skall närmare prövas. Förbundet har uppfattningen att ett realiserande av det förslag som framlagts av landshövding Näslund och som understöddes av Lantbrukshögskolan skulle medföra direkt skada för veterinärmedicinens funktionsduglighet i Sverige och att denna i stället bäst skulle främjas av en sammanhållen veterinärhögskola i ett djurrikt område med möjlighet till samverkan och integration av veterinärmedicinskt intresse.

Djurmaterialiet i Uppsalaområdet är redan nu otillräckligt för den kliniska undervisningen av veterinärstudier och det kommer att minska starkt under den närmaste 20-årsperioden. Vid en förläggning av Veteri-

närhögskolan till Uppsala är det enligt vår uppfattning nödvändigt att komplettera högskolan med en fältstation i ett djurrikt område.

Det torde också vara nödvändigt att Veterinärhögskolan i sin omgivning har god tillgång till ett *differentierat* djurmaterial. Det har upplysts att djurmaterialet i Uppsalaområdet icke blott skulle bli otillräckligt på längre sikt utan även redan nu vara av skev sammansättning.

Av ekonomiska och rationella skäl vore det enligt vår mening riktigare att, om en omlokalisering av Veterinärhögskolan bedöms erforderlig, denna från början placeras i ett område som under överskådlig tid kan antas ha både tillräcklig tillgång på djurmaterial och ett tillräckligt differentierat sådant. Enligt vår mening är dessa krav möjliga att uppfylla vid en placering av Veterinärhögskolan i Kristianstad.

Tillgången på material för den kliniska undervisningen i fråga om de animalieproducerande djurslagen skulle bli utomordentligt god. Om man betraktar varje djurslag för sig, så finner man att djurtätheten inom den region som kan bli disponibel för en ambulatorisk klinik i Skåne är antingen större eller av samma storleksordning som i varje annat tänkbart område. Om man dessutom tar hänsyn till mångsidigheten hos det djurmaterial, som erbjuds, d. v. s. den samtidiga representationen av de tre aktuella djurslagen, så intar de tre länen L, M och N en särställning. Bilagorna visar bl. a. att Stockholms län f. n. har en djurtäthet på 40, uttryckt i kreatursenheter per 1 000 hektar (1 enhet = 1 häst eller 1 ko eller 5 ungnöt eller 5 kalvar eller 10 svin eller 10 får). Motsvarande värde för Uppsala län är ca 65, medan Malmöhus, Kristianstads och Hallands län når över 200, varvid Malmöhus län ligger högst med 260 enheter. Beträffande fjäderfä, som ej ingår i ovan använda kreatursenhet, ligger Skånelänen 5—10 gånger högre än Stockholm—Uppsala-området med avseende på antalet djur per ytenhet.

Enligt prognos för utvecklingen av antalet mjölkkor (Svensk mjölkproduktion 1980, SHS-meddelande nr 24, 1969) skulle Stockholms län år 1980 ha endast 15 kor per 1 000 hektar och Uppsala län omkring 30. I länen L, M, N och K bedömes kotätheten år 1980 nå upp till värden omkring 70 per 1 000 hektar.

Enligt utdrag ur kungl. veterinärstyrelsens statistik var antalet av veterinär under år 1968 behandlade djur i länen C 44 702 samt i L och M ca 700 000.

Att dessutom L-länet ur lokaliserings- och miljöpolitiska aspekter är utomordentligt kvalificerat för förläggning av denna undervisningsanstalt behöver knappast särskilt understrykas i detta sammanhang.

Det har också framhållits att veterinärmedicinen förutom behov av intern samverkan och därmed en sammanhållen högskola har behov av samverkan med främst humanmedicinen. Möjlighet finns för sådan samverkan i Skåne. Vid en lokalisering till L- eller M-län vore det också möjligt att in-

leda samarbete med den danska veterinärmedicinen. I en framtid torde rentav vara möjligt att på gemensam nordisk basis inrättas veterinärmedicinska forskningsinstitutioner av speciellt kapitalkrävande slag, varigenom jämväl en nödvändig specialisering kunde bli tillgodosedd.

Vi är medvetna om att samarbete bör och måste förefinnas mellan veterinärmedicinen och agrarvetenskapen. Vi anser emellertid att detta bör kunna tillgodoses genom anställandet av veterinärmedicinsk expertis vid Lantbrukshögskolan och vid de försöksinstitutioner som drivs i dennas regi.

Med hänvisning till vad som ovan anförts får vi härmed hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning rörande förläggning av Veterinärhögskolan i enlighet med de principer som anförts i motionen och om en samordning av skolans verksamhet med annan forskning och utbildning.

Stockholm den 28 januari 1970

Einar Larsson (cp)

i Borrby

Börje Nilsson (s)

i Kristianstad

Stig Josefson (cp)

i Arrie

Anna-Lisa Nilsson (cp)

Arvid Nilsson (fp)

i Lönsboda

Jöns Nilsson (m)

i Båstekille

Claes Elmstedt (cp)